quia si veneris ad iudicium a si habueris dare pecuniam causam minus iustam habuerit: iudex p te sententiabit non te videt si reus fuerit. quia munera iudicum oculos excecant Spuaiter etiam verum ē in iudicio confessionis qm si voluerit de magnis peccatis impetrare veniam facilit a iudice confessore placare pecunia; omnibus. a tic; si hunc auctoritatem te absoluet. pnia; imponet Non est litteralit de istis officialibus a curia romana quē non petit ouē sinlana. Tertium. De mortuis tcit. Certe si deus adhuc viuet sicut an incarnationem quam propter peccatum luxurie totum mundum submersit octo animabus exceptis Non quo homines tē se solebant retrahere a peccis saltē timore si non amore eo qm sciebant deum omnia vindicare Sed nunc qsi mortuus a nobis reputat nec de futuro iudicio vel de inferno vel eterna pena vel eterno regno cogitamus tcit. Ecce audiuistis duodecim racones quare totus mundus ē in maligno positus Oremus et gratiam domini agere pure discite bona facere ysaye. Auscultate vt cognoscatis vitatem a vitas liberabit vos.

De via salutis quam dns deus per filium suum aperuit Ca. cxlv.

Albertus narrat qm tpe philippi erat quedam via quē ducit inter duos montes armenie quē diu non erat frequentata. Postea autem accidit nullum posse transire viam propter aeris infectionem ni expiraret Vnde ex causam a sapientibus tantimali grebat a nullus ex eis a veritatem dicere poterat Tandem vnus socrates dixit regi qm edificium edificaret equalis altitudinis cum montibus Quo facto fecit socrates fieri speculum de calibe plane superficiei politum a mundum vt ab omni loco montium foret aspectus a reflectio ad speculum Quo facto intrauit socrates edificium a vidit duos dracones vnum ex parte montis alium ex parte vallis. Qui os se ora mutuo aperiebant a aerem hauserit. Et dum sic respicet quem iuuenis in equo quē periculum ignorabat volens transire per viam illam subito de equo cecidit a mortuus est Socrates statim ad regem cucurrit a omia visa ei narrauit Postea vero per artem capti sunt dracones a interfecti. Et sic via salutis omibus transeuntibus facta est.

Rmi per illos montes qm eleuabant sup omem superficiem terre nobiles ac mundi potentes intelligo qm vltra omnia mitate pplm eleuant. vel partem laycalem siue clericalem Vnde ps. Ascenderunt montes tcit. Inter istos montes ē communis transitus populi. qm tot per eos regit In istis montibus solent latere duo dracones. i. duo vitia. s. superbie a luxurie. quorum veneno totus mundus infitatur Iuxta illud pro. Jo. iij. Omne quod est in mundo aut ē superbia aut luxuria tcit Istorum draconum vis est nobis ignota Et ideo qm per viam illam communem; in qua dracones latent transeunt subito illorum veneno preuenti moriuntur Sed afiqm periculum sentiamus debemus oculos nros ad speculum mundum a politum. i. ad saluatorem dirigere de qm sapi. vij. Candor lucis eterne a speculum sine macula. Item debemus altum edificium edificare hedificium ē vita munda per pnia; a bonis vtutibus ornata qm debemus nram picula puide Et quo inueis. i. bo vanitati dedit cadit de eqm vtute et morit spuaiter. Hoc videns socrates. s. vnus platus debet currere ad regem gle et cum de nocte per subito oratem vt possit viam periculosam preuare a viam salutis et ne gle eligere Et sic vitam possidere eternam Quod tcit.

De pncipibus a magtibus fortiter arguendis per eorum fortitudinem. Cxlvi.

Refert augustinus de citate dei qm dyomides pyrata galea vna longo tpe in mari bonis spoliauit a cepit Et cum multis nauibus iussu alexandri fuisset qsitus a tandem captus Et alexander presentatus eum interrogauit dicens Quare mare habes te infestum Ille statim rndit Quare te orbem terrarum Sed qm ego hanc agovna galea latronem vocor. Tu vero mundum opprimens nauium multitudine magna dicerit impator Sed si ecce me fortuna mansuescet fierem melior eonuso tu quanto infortunatior tanto peterior Alexander rndit Fortuna tibi

mutato ne malicia tua fortune ꝗ meritis ascribat. Sicq; vitat⁹ ē p eū a de latrone fēs ē pnceps a zelator iustie.

¶ Moralizatio

Rmi latro in mari cū vna galea ē peccator in mūdo cū sola vita et tñ nō desistit occidē virtutes a spoliare per pctm q̄s recepit in baptismo Sed alexāder .v. pnceps vel plat⁹h; talez ad viā rātudis adducē p naues .v. p monita scē eccie. ꝗ caueat plat⁹l pnceps vt seipsū pus indicet vt nō inuētus fuerit peior illo quē arguē voluerit q; si sic ḡiu⁹ punirēt Demū latro ille fact⁹ē zelator iusticiea p tonū decorē pctōr ad optim finē pueita tē ē maiꝫ gaudiū sup vno pctore pnāz agēte q̄ sup .xcix. iustq̄ nō indiget pnā.

¶ De peccati veneno qd̄ ammā intoxicat. ¶ Capitulū. Cxlvj.

DE quodā rege narrat quē inimici eiꝫ occidē cogitabāt a q; potēs erāt veneno cū pdē voluerūt Venerūt aliq̄ eoꝫ simplici veste induti ad cātatē vbi manebat a ibi erat fons aque de q̄ rex multo diens bibebat hūc fontē veneno vndiq; intoxicauerūt Rex autē ignorabat a bibt sicē solit⁹ cāta mortu⁹ est.

¶ Moralizatio

Rmi rex iste ē adā p m⁹ tōr: cui subiecte erāt oēs creatuē corporales ps. Oia sbiecisti sub pedibz eius ttt. Illū regē q̄rebant demones interficē veneno qd̄ fuerāt in fontē in quo deo placuit Fons ille ē cor hūanū q; sicut riuuli resp cū fontē exeūt ita cor hōis influit virtutē a regimē ōmibz mēbris ad illū fontē influū fuit venenū qñ p mus parēs p suggestionē cōcepit ō dei pceptū facē a ei assensū prebuit a tūc de isto fonte mortē bibit. Et post eū q̄si infiniti hōies mortui sūt donec xps veniret a nos liberaēt de isto fōte ex ꝗ descēdūt riuuli ī nob q; vōe illiꝫ pcti sp hem⁹ p multitudiē; ad peccādū Iuxē illd. sēsus a cogitacōes hōis pna fuit ad peccādū ab adolescentia sua

Qꝫ pcez ꝗ l'alibi pume². cxlvij

REfert autus gellij de amone q; cū ditissim⁹ esset a trāsire vellz de vno regno ī aliud duxt nauē ꝗ nautes ppt pecuniā eū occidē volebāt Sz ipe ab eis ipetrauit vt pus cātare posset ad honorē delphinis q̄ ī cātu hōis delectat Cū vero ī mare piect⁹ esset delphin eū suscepit a in terrā deportauit. et dū naute eū mortuū crederent ipē in terra apd regē eos accusauit. q̄ coram rege positi: victi sūt a dānati.

Rmi sic mō ē si ē aliq̄s diues diuitijs virtutū q̄ p hui⁹ scli mare patient ppomit ad deū trāsire vemient filij diabolia ab eo famāa tō tpalia tollūt a alijs molestijs vexāt Sz ēte ipe int ꝗ cauē dēt deuot orōibz a dō auxiliū petēdo a sic portat in terrā de qua ps. Dorcō mea dñe sit in tra viuētiū et inimici trdent penis eternis.

¶ De vana gloria quā multa mala sequnt ¶ Ca. Cxlix.

ALeri⁹ narrat q; q̄dā nobilis ꝓsiliū sapiēt q̄ fuit quō posset nom⁹ suū ppetua ēt ñdt q; si viuꝫ illustrē occidēt nom⁹ suū ppetuatū esset Qꝰ audito philippū prez alexandri magē int fecit vt nom⁹ sibi acq̄rēt Sz ille cito p⁹: miseābili morte exict⁹ est.

Rmi aliq̄ nobiles ac mūdi potētes p mala opa sua acq̄rūt nom⁹ mūdanū ꝗ sū dubio p illd nom⁹ q̄ītū ē in eis dñz deū occidūt Iteo tles mala morte morient cū in inferno sepeliunt.

¶ De roze celestis grē Ca. Cl.

Altim⁹ nārat q; sit q̄dā tra ī q̄ nec vos nec pluuia dñdt vñ maxia ē ibi siccitas a defcūs aq̄ q; tm ē ibi vn⁹ fōs q̄ aquā ī pfūdū hz Cū vero hōies aquā volūt hīe accedūt ad fōtē cū oī gnie musicoꝫ qd̄ hñt a cauēt fōtē dulcē facētes melodiā p⁹ melodiā aq̄ ascēdt ad os fōtis fluit ī habūdātia a sic hōies aquā capiūt a recedūt

Rmi terra illa q̄ sicca est: mūdus iste est qui hominez siccū reddit